

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 14. Sequimini eum in domum, in quam intrat. v. 10.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

datum tuum. Sed quid est, quod Dominus, qui omnia contingentia habebat parata ad obsequium, ex omnibus illis, hominem portantem lagenam aquæ elegit. Non est hoc sine sapientia summa factum. In figura ostendit, quid postea velleret in Ecclesia sua seruari. nimis mundationem, suo passati præmitti, ut non sumatur ad damnationem, quod est datum ad salutem.

§. 14. Sequimini eum in domum, in quam intrat. v. 10.

Famulum scilicet, qui amphoram aquæ portabit in domum dominii sui, sic nos si cupimus dignum & aptum parare in animal locum, quo corpus Christi in Sacramento excipiamus sequi debemus hunc famulum per quam humilitas cordis significatur, qui est signum pœnitentiae, humilitatis, contritionis, præparationisque per fidem, spem & charitatem, tunc enim potest rationabiliter ad animas nostras intrare potestas Apostolica, quæ est limitata ad remittenda peccata, quia debet exercere iudicia, super sedes duodecim tribuum. Alia est potestas Christi. Intrat ille in domos cordium humorum, in quacunque dispositione, si ei lubeat. Apostoli in certo signo signatas solum, & ibi parant pascha. Sed quomodo, mihi Iesu, dicas *sequimini eum*? alium quam te? nunquid vocando eos ad Apostolatum & alias dixisti? sequemini me! siccine de uno ad alium mittis tibi deuotos? ita est, sed omnia prudentissime propter electos sicut enim me misit viuens pater, & ego mitto meos ut operentur gloriam meam, & sicut mihi mandatum dedi pater, & ego mando meus, sicut ego obedui patri, & feci quæ placuit fuerunt ei semper, ita meorum est discipulorum meis obedire mandatis; & sicut laborum mercedem ego capi meorum, ita illis in eternis habitaculis suorum laborum apostolicorum premia reportabunt.

D'omine ad quæcumque mittis tibi dilectos Apostolos pergunt sine contradictione, imo cum letitia, ut voluntatem tuam, & iussum implete possint, & in hoc inueniunt consolationem, non sicut quidam inobedientes, qui propria voluntate deligunt sibi tempora, loca, solatia, ubi tamen potesta inueniunt se omni consolatione destitutos, sed boni obedientes eunc ad terras quasi desolatas, & tamen inueniunt se sibi consolatos, quia vir obediens loquitur *victoria*, ut dicit sapiens. Obediam igitur semper Deus meus ut preter consolationem dulcedinis tuæ, etiam victoriam de insidiis庸bus mihi obtainere valeam, per te Iesu Christe salvator mundi.

§. 15. Et dicitis patris familias domus. v. 13.

Quis autem hic fuerit pater familias? quidam curiosè scire desiderant, sed opinandum est, id est scriptura dictum iri, si hoc magis nobis protulisset, videatur fuisse vir honestus, & diuus, ampliashabens ædes & ut videtur am-